

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 05, czerwiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 3033

Legitymację prawną do podjęcia uchwały o przystąpieniu do spółki prawa handlowego daje radzie gminy przepis art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. f u.s.g., zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał dotyczących tworzenia i przystępowania do spółek i spółdzielni oraz rozwiązywania i występowania z nich.

Teoretycznie przyjęć by można, że dla gminy, jako osoby prawnej o pełnej zdolności do bycia podmiotem praw i obowiązków, a w tym praw i obowiązków wynikających z kodeksu cywilnego i kodeksu spółek handlowych, poza wskazaną regulacją o charakterze stricte kompetencyjnym, zbędne byłoby jeszcze tworzenie dalszego ustawowego upoważnienia pozwalającego gminie na korzystanie z uprawnień praw przysługujących wszystkim osobom prawnym. Zgodzić się tu jednak należy ze stanowiskiem prezentowanym w piśmiennictwie prawniczym, co do tego, że w konsekwencji konstytucyjnej zasady legalizmu organy samorządu terytorialnego dla swego działania wymagają wyraźnego upoważnienia ustawowego legitymującego jednostki samorządowe do tworzenia spółek oraz do przystępowania do nich. Każde działanie podmiotów prawa publicznego, niezależnie jakich spraw miałyby dotyczyć, powinno być uzasadnione treścią konkretnej normy prawnej. Jeżeli organy chcą dokonać określonej czynności musi istnieć konkretna podstawa prawna pozwalająca na działanie w określonej formie. Taka podstawa prawna nie może mieć przy tym jedynie ogólnego charakteru lecz powinna upoważniać do dokonania ściśle określonych czynności (por. Marek Szydło, Ustawa o gospodarce komunalnej, Komentarz, wyd. WolterKluwer Warszawa 2008 i przywoływane tam piśmiennictwo prawnicze).

Przepis art. 9 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że formy prowadzenia gospodarki gminnej, w tym wykonywanie przez gminę zadań o charakterze użyteczności publicznej, określa odrębna ustawa. Regulację w tym zakresie zawiera ustawa o gospodarce komunalnej.

Akt ten określa zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego wskazując w art. 2, że w szczególności gospodarka ta może być prowadzona w formach samorządowego zakładu budżetowego lub spółek prawa handlowego. Jak stanowi art. 4 ust. 1 u.g.k. organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego stanowią o wyborze sposobu i form gospodarki komunalnej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Norma legitymująca jednostki samorządu terytorialnego do uzyskiwania statusu współnika w spółkach prawa handlowego, czy to poprzez tworzenie takich spółek czy przystąpienie do już istniejących, jest zawarta w art. 9 i art. 10 u.g.k. Uprawnienie wynikające z przywołanych przepisów art. 9 i art. 10 u.g.k. nie może być odczytywane w oderwaniu od istoty gospodarki komunalnej prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego. Istotę tę określa się w treści art. 1 ust. 1 in fine u.g.k. stwierdzając, że polega ona na wykonywaniu przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Przy uwzględnieniu treści art. 1 ust. 1 i 2 u.s.g. oznacza to, że gospodarka komunalna gminy polega na zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy zamieszkującej jej terytorium.

W świetle przywołanych uregulowań można bezspornie wskazać, że istnieje przepis prawa, który pozwala gminie przystąpić do spółki prawa handlowego, jeżeli spółka taka będzie zajmować się wykonywaniem ciężących na niej zadań własnych. Zadania te muszą być wykonywane w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, a więc mieszkańców tej gminy. Zgodzić się tu należy z poglądem judykatury, że gdyby spółka kapitałowa, do której przystępuje gmina prowadziła również działalność wykraczającą poza realizację zadań spoczywających na gminie, to wówczas, niejako

Istota gospodarki komunalnej prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 05, czerwiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 3033

pośrednio również i gmina byłaby zaangażowana w działalność wykraczającą poza spoczywające na niej z mocy ustawy bądź porozumienia zawartego z organami administracji rządowej zadania. Tego zaś w żadnym wypadku czynić gminom nie wolno. Z tych samych powodów nie może dojść do sytuacji, gdy współnikami tej samej spółki byłyby dwie różne gminy. Spółka realizowałaby w ten sposób zadania zaspokajające potrzeby zbiorowe mieszkańców obu gmin, a gminy - wspólnicy, pośrednio zaangażowane w działalność na rzecz zadań spoza swego terytorium, wykraczałyby poza przyznane im prawem zadania ograniczone do zaspokajania potrzeb mieszkańców z ich terytorium (por. Marek Szydło, "Ustawa o gospodarce komunalnej", Komentarz, wyd. WolterKluwer, Warszawa 2008).

Źródło: Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18 lutego 2015 r. IV SA/Gl 503/14